

ÇOCUKTAN AL BİLGİYİ

ŞENİZ BAŞ

DR. PINAR AKSEKİ

KORKUNÇ

GÜZEL

İNTERNET

KORKUNÇ GÜZEL İNTERNET

Yayın Yönetmeni Savaş Özdemir
Editör Tülay Öncü
Kapak ve İç Tasarım Esra Burak
Karakter Tasarım Sibel Açıkalin Akgün

1. Baskı Ekim / 2019
Uluslararası Seri No (ISBN) 978-605-08-3161-0

TİMAŞ YAYINLARI

Adres Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alayköşkü Cad. No:5
Fatih/İstanbul
Telefon (0212) 511 24 24
E-posta bilgi@genctimas.com

Baskı ve Cilt WPC Matbaacılık
Sertifika No 35428
Adres Osmangazi Mah. Mehmet Deniz Kopuz Cad.
No:17-1 Esenyurt / İstanbul
Tel (0212) 886 83 30

TİMAŞ YAYINLARI / 4768

ÇOCUKTAN AL BİLGİYİ / 1

Raf: 10+ Roman Öykü

KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCILIK SERTİFİKA NO: 12364

© 2019 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'ne aittir. İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

× İÇİNDEKİLER

1. Bölüm: Annemle Babam Beni Hiç Anlamıyor!

- Emre'nin Oyun Günlüğü Vlog / Bir Rahat Yok-9
Tuğçe ile Renkli Günler Vlog / Sataşma Var!-17
Emre'nin Oyun Günlüğü Vlog / Ama Bugün Tatil!-23
Tuğçe ile Renkli Günler Vlog / Konuşmanın Ne Zararı Var?-30

2. Bölüm: Ama Çok Eğlenceli!

- Emre'nin Oyun Günlüğü Vlog / Bizim Dünyamız-39
Tuğçe ile Renkli Günler Vlog / Bir Mucize Oldu!-46
Emre'nin Oyun Günlüğü Vlog / Gizli Saklı İşler!-52
Tuğçe ile Renkli Günler Vlog / Sanal Dünyaya Hızlı Bir Dalış!-58

3. Bölüm: Dünyamız Değişirken!

- Emre'nin Oyun Günlüğü Vlog / Gerçek Dünya Sanal Dünyaya Karşı-69
Tuğçe ile Renkli Günler Vlog / Çok Sıkıldım!-77
Emre'nin Oyun Günlüğü Vlog / Dünyamız Bir Zamanlar Ne Güzeldi!-85
Tuğçe ile Renkli Günler Vlog / Olanlar Oldu!-92

4. Bölüm: Ben Gerçekten Bu muyum?

- Emre'nin Oyun Günlüğü Vlog / Yasaklar Yasaklar!-101
Tuğçe ile Renkli Günler Vlog / Ortaya Karışık!-109
Emre'nin Oyun Günlüğü Vlog / Fikirler Fikirler-118
Tuğçe ile Renkli Günler Vlog / Bundan Sonra Neler Olacak?-126

5. Bölüm: Hadi Sözleşme Yapalım!

- Emre'nin Oyun Günlüğü Vlog / Maddelerin Gücü Adına-135
Tuğçe ile Renkli Günler Vlog / Her Şey Yoluna Giriyor!-143

Şeniz Baş

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi ve İstanbul Ticaret Üniversitesi İşletme Yüksek Lisans mezunu. Ama her şeyden önce iyi bir okur! Sonra, kitapçı, editör, yayıncı, yayın yönetmeni, pazarlamacı velhasıl kitapların hizmetkârı. Şimdilerde çocuk kitapları yazarı. Kendisiyle ilgili en gurur duyduğu özellik, yüzlerce kitabın yayıncısı ve editörü olmak! Sevdiği mesleği yapabilmeyi başarmış mutlu azınlıktan. Kelimelerden müteşekkil bir dünyası var ve orada mutlu.

Pınar Akseki

Hızla değişen dünyaya yetişmeye çalışan biri. Hayatı boyunca birkaç alanda bunu başarabildi; işletme doktorluğu, şirketlerde yöneticilik gibi daha basit işlerde. Ancak iş çocuklarının yetiştirilmesine gelince anladı ki bu iş o kadar kolay olmayacak. Onların dünyasına yetişmek için onları anlamalı, onlarla aynı dilden konuşmalı. Hayatının bu döneminde bu seriyi yazmaya ihtiyaç duydu, vesile olan herkese müteşekkir.

1. Bölüm:

Annemle
Babam Beni Hiç
Anlamıyor!

Emre'nin Oyun Günlüğü Vlog

Bir Rahat Yok!

Merhaba arkadaşlar! Bir dakika, şu seviyeyi atlatayım sizlerle konuşacağım. Siz o arada televizyon izleyin, oyun oynayın... İşte neyi seviyorsanız onu yapın... Hemen geliyorum.

Şu binayı kurdum mu tamam, ama bir de aileyi buraya yerleştirmem lazım. Peki nereye oturacaklar? Sandalye almak için biraz çalışsınlar! Arada yemek yedirmem de lazım. Aç karakter çalışmaz... Çocuk okula gidecek, okul binasını kur... İnsanların sorumluluğunu almak ne kadar zormuş, yedir, içir, giydir, iş bul, okula gönder, dinlenmesini sağla... Say, say, bitmez.... Bir dakika, köpeği nerede unuttum ben? Kesin bahçede kaldı.

Köpeđi gezdirdim, mamasını verdim, Őimdi uyuyor. Hayır, benim gerçek köpeğim yok, bu oyundaki köpek. Neyse Őimdilik her Őeyi hallettim gibi, sanal ailem kendi kendilerini biraz idare edebilirler. Saat sekizde onlara akŐam yemeği hazırlayana kadar rahatım! Bana kızdınız galiba... Vlogun katılımcılarına bakıyorum, 78 kiŐiye dűŐműŐ. Ben on dakika önce oyuna baŐlarken 103 kiŐiydiniz oysa. Aaa! Ama on dakika deđilmiŐ ki yirmi dakika olmuŐ. Evi kurup size dönene kadar ne çok zaman geçmiŐ, kızdığınız kadar var! Siz de biliyorsunuz hep böyle oluyor. BeŐ dakika diye baŐlıyorum, sonra bir bakıyorum saatler geçmiŐ oyunun baŐında. Kendime her seferinde söz veriyorum on dakika bakıp çıkacağım diye ama iŐte... Ne demiŐ Einstein, "**#zaman** görecelidir." Ve iŐte katılımcı sayım da artıyor. Mesajlar da yağmaya baŐladı. Kerem'in mesajını okuyorum size.

"Hey! Her gün bu saatte buluŐmaya aliŐtik **#bro!** Ne o oyun falan, bizi mi trollűyorsun?"

Kerem sana cevap veriyorum. Yok brocum! Oyuna yetiŐmem lazımdı ama sizlerle buluŐma saatimi de kaçırmak istemedim.

Kerem'den gülücűklű emoji geldi, yaŐasın! Beni bir sizler anlıyorsunuz zaten, hemen de nasıl geri döndünüz! Annemle babam da sizin gibi olsa keŐke. Őimdi onları bekletiyor olsaydım kıyamet kopmuŐtu.

"Emre nerdesin? Emre yine bilgisayar başında mısınız? Emre

oyunu bırak ve hemen yanımıza gel...”

Cevabım hep aynı; “Bir dakika!”

Ben böyle söyleyince annem köpürüyor!

“Ne bitmez bir dakikaymış bu!”

İlk başlarda böyle değildi, annem daha yumuşak yumuşak, minnoş minnoş söylüyordu.

“Emreciğim daha az mı oynasan? Birlikte biraz daha zaman geçirsek ne güzel olur, özlüyorum oğlum seni!”

Ama bir gece yorgunluktan uyuyup kaldı. Ben de hemen onun tabletini alıp oyuna başladım. Annem gece yarısı uyanıp beni öyle görünce telleri yerinden oynadı. Bu telleri yerinden oynadı sözü de ona ait. Bana şöyle dedi:

“Emre benim tellerimi oynatıyorsun artık! Ne demek gece yarısı gizlice tabletimi alıp oynamak! Eşyayı izinsiz kullanmak da ne oluyor? Hem sabah kim okula gidecek oğlum!”

Benim kızmam gerekirken annem bana kızıyor. Sanki kendi bilgisayarım var da onun tabletini kullanıyorum! Anneme tabletini, babama bilgisayarını kullanmak için yalvarıyorum her seferinde. Oysa sınıftaki Erkin'in kendi odasında bilgisayarı var. İsteddiği zaman girip oynuyor, kimsenin ona karıştığı da yok. Annesiyle ba-

bası hiçbir şey demiyorlarmış. Anneme bunu da söyledim. “Bu doğru bir davranış değil, daha bilgisayarın olacak yaşa gelmedin. Üstelik sen bizim yatak odalarımıza bilgisayar soktuğumuzu görüyor musun?” dedi.

Her neyse, yine de biraz daha akıllı davransam ve yandaşlarımı kaybetmesem iyi olurdu. Annem, babama karşı beni ne güzel koruyordu oysa! Stratejik hata yaptım annemin “tellerini” oynatmakla. Şimdi ikisi senkronize söyleniyorlar. Babamın azar korosuna annem de katıldı. Ne yapayım, ben de sabah, öğlen ve akşam nasihatlerimi dinleyip oyunuma geri dönüyorum.

Babama, “Sen kendine bak.” demek istiyorum ama diyemiyorum. ●● Çünkü o babal! İnsanlar yetişkin olunca her şeyi yapmaya hakları varmış gibi. Kendisi televizyonda kanal kanal dolaşiyor. Zapping üstüne **#zapping**. Annem elinden uzaktan kumandayı alamıyor. Bütün televizyon paketlerini aldı, yetmezmiş gibi internet televizyonlarına üye oldu. Evde üç film, iki dizi birden oynuyor. Ama o bağımlı değil! Kafasını boşaltıyormuş, işte zaten boğuluyormuş. Ben de okulda boğuluyorum, ders-ödev, ödev-ders... Eve gelince benim de rahatlamaya ihtiyacım var. Oynamak istiyorum, arkadaşlarımla konuşmak istiyorum. Peki bunları nerede yapacağım? Arkadaşlarım şehrin dört bir tarafında oturuyorlar. Bir arkadaşşıma gitmek istesem babam arabayla götürmek zorunda. Okul dışında nasıl görüşüp oynayacağız? Elbette internet oyunlarıyla! Hem oynuyoruz hem de o arada

konusuyoruz. Oyun hakkında konuşuyoruz ama olsun bu da bir iletişim. İnternet ne müthiş değil mi? Oyun oyna, arkadaşlarla takıl, merak ettiğini sor soruştur, müzik dinle, video izle... Daha bir sürü şey. Ne istersen internette, yaşasın **#dijitaldunya!**

Hadi arada bir mesaj daha okuyayım. Ceren'den gelmiş.

"Slm, Emre ben yan sınıftan Ceren. Takılma sen, bizimkiler de böyle. KİB" 😊😊

Sağol Ceren, hatırladım seni, yan sınıfın popilerindensin! 😎

Nerede kalmıştık? Evet; işte bunları babamla anneme söyleyince internetin iyi taraflarına odaklan, kötü taraflarına değil diyorlar. Ceren'in dediği gibi sizin anne babalarınız da aynı şeyleri söylüyorlardır. Yine de hâlime şükretmeliyim, hiç değilse saat sınırlamasıyla da olsa bilgisayarı kullanmama izin veriyorlar. Sınıfımızda, evinde hiç bilgisayarı olmayan çocuklar da var. Onlar internet kafeye gidiyorlar. Hatta Ahmet, İngilizceyi orada öğrendiğini iddia ediyor. Oyun oynayıp, video seyrederek İngilizce geliştirme kursu gibi düşünebilirsiniz. Anne babalarının bildiğini hiç sanmıyorum. Annemle internet kafenin önünde geçerken her seferinde söyleniyor. "Çocukları buraya tıkıyorlar, beyinleri de gözleri de yoruluyor. Bari bir şey öğrenseler. Sabahtan akşama kadar oyun. Ayrıca kimin girdiği çıktığı belli olmayan yerde çocukların tek başına işi ne! 12 yaşından küçük çocukları al-

maları yasak ama kim dinliyor!” Bundan da anlayacağınız üzere internet kafelere gitme iznim yok!

Annemle babama Kaya'nın hikâyesini anlatsam benden şikâyetçi olmayı keserler aslında. Ben bağımlı değilim, sadece boş zamanlarımda oynamayı seviyorum. Şimdi size anlatınca bana hak vereceksiniz.

Kaya, bu senenin başında geldi bizim sınıfa. Başka bir okuldan nakil olmuş. Bazı sorunlar yaşamış ama hiçbirimiz bilmiyoruz. İlk başlarda yeni geldiği için çekingen olduğunu ve bizimle konuşmadığını düşünmüştük. Birkaç kere birlikte oynamayı teklif ettik. Kabul etmeyince bu sefer de bizi beğenmediğini düşündük. Ama diğer sınıftaki Tolga ile arkadaş olduklarını görünce bu düşünce-miz de kayboldu. İyi de ne konuşuyorlar bunlar diye merak ettik, bir gün onlara katıldık. 🤔 İnternette birlikte oynadıkları bir oyun varmış, **#matchover**. Durmadan onu konuşuyorlar. Takımları varmış. Kaya Panko'ymuş, savaşçıymış. Tolga Benji'ymiş, o arkadaşlarını iyileştirebiliyormuş... Oymuş, buymuş... Başka hiçbir konuları yok. Okulun futbol takımından bahsetmek istedik, orali bile olmadılar. Yeni gelen öğretmenden konuşalım dedik, dinlemediler. Varsa yoksa oyun. Tamam oyunu ben de seviyorum, ama konuşacak bir sürü konu daha var. Bir süre sonra vazgeçtik onlarla birlikte bir şey yapma hevesinden.

Bir gün dersteyken Kaya'yı müdürün odasına çağırdılar, babası gelmiş. Bizi bir heyecan aldı mı! Babası neden geldi? Müdür ne konuşmak istedi? ğrenmesek atlardık. Öğrendik de! Kaya sınıfta en arkaya otururdu, meğer cep telefonuyla oyun oynuyormuş gizlice. Öğretmenimiz birkaç kere uyarımış ama dinlememiş. devlerini de pek yapmıyormuş. Zaten sınıfta da hiçbir soruya cevap vermiyordu, hatta uyukluyordu bazen. Öğretmen müdüre söylemiş, müdür de babasını ağırtmış. Babası da ne yaparlarsa yapsınlar baş edemediklerini söylemiş. Böylece Kaya, babası, müdür birlikte konuşmaya karar vermişler. Bence bir de temizlik kuralları konusunda uyarırsalar iyi olacaktı. Son zamanlarda hiç yıkanmıyormuş gibi kokuyordu.

Ertesi gün Kaya okula gelmedi. Öğretmenimiz ailesini aradı. Ailesi okul için evden çıktığını söyleyince ortalık karıştı. Hepimize nerede olduğunu biliyor musunuz diye sordular. "Bilse bilse Tolga bilir." dedim. Öğretmenimiz onunla konuşunca iş ortaya ıktı. Okuldan şikyet gelince babası evdeki bütün bilgisayarları ve cep telefonlarını kaldırmış. Kaya'ya her şeyi yasaklamış. Kaya da oyun oynayabilmek için bir internet kafeye gitmiş. Kaya'yı buldular. Öğretmenimiz ise ailesine kızmış gibiydi. "Böyle olmaz. Ne çok yasak koyacaksın ne de tamamen serbest bırakacaksın. Sınırları belirlemesine yardımcı olacaksın. Çocuklara anlatmak, #destek olmak, örnek olmak lazım." dedi.

İşte hikâye bu, haksız mıyım? Ben okulun **#robotikkodlama** klübündeyim, arkadaşlarımla birlikte başka şeyler de konuşuyorum, basketbol oynuyorum, ödevlerimi de aksattığım söylemez. Arada kaçırıldığı olur ama o kadar da olsun. Hem Tuğçe gibi bütün gün fotoğraf çekip sosyal medyaya koymuyorum. Hatta **#sosyalmedya** hesabım bile yok. Gayet iyi durumda sayılırım....

Tuğçe ile Renkli Günler Vlog

Sataşma Var!

Merhaba arkadaşlar! Vlogumu yeni takip etmeye başlayanlar için bilgi vereyim. Ben Tuğçe, 11 yaşındayım. Her hafta buradan haftamın nasıl geçtiğini ve en yakın arkadaşlarım Ekin, Selin ve Damla'yla neler yaptığımı anlatıyorum. Sınıfta neler oldu, mahallemize en son kimler taşındı, yeni kıyafetlerimiz, yeni oyuncaklarımız, saç örme teknikleri hakkında konuşuyorum... Ama bugün biraz farklı... Sizlerle dertleşmek istiyorum.

Dün bir şey oldu. Kuzenim Emre'nin Oyun Günlüğü vlogunu izleyenleriniz olabilir. Durmadan saatlerce internet oyunu oynamaktan ne keyif alınıyorsa artık! İşte Emre dün yayınladığı video günlüğünde bana sataşmış. Neymiş, Tuğçe gibi durmadan